

Начало>Парични иски>Налагане на мерки по обезпечение на иски в държавите от ЕС

Налагане на мерки по обезпечение на иски в държавите от ЕС

Франция

1 Какви са различните видове мерки?

Съдията по обезпечителното производство винаги може по спешност да постанови временни мерки (спешно производство, междинни плащания, отстранение, забрана за извършване на определено действие под заплаха от наказание, опазване на доказателства).

Не съществува изчерпателен опис на временните мерки: пред съда може да бъде подадена молба за постановяването на всички неотложни временни мерки, срещу които не е отправено убедително възражение или които са обосновани от наличието на спор (междинно плащане, отстранение на наемател без документи, експертна оценка или констатиране на щета и т.н.). Освен това съдът може да разпорежи незабавното прилагане на всички временни мерки, които се считат за необходими за предотвратяване на непосредствен риск от увреждане (например мерки за опазване на даден обект) или за преустановяване на очевидно неправомерно поведение.

Съществува специален режим за обезпечителните мерки (обезпечителни запори и съдебни възбрани), които позволяват на ищеца, обикновено с разрешението на съда, да наложи забрана за разпореждане с цялото или с част от имуществото на длъжника, или да впише специална възбрана върху това имущество, за да си гарантира плащането на вземане, което все още не е признато със съдебно решение, но чието удовлетворяване изглежда застрашено.

Обезпечителните мерки могат да бъдат под две форми:

обезпечителни запори, които позволяват да бъдат заборирани материални активи (мебели, превозни средства и т.н.), нематериални активи (парични суми, права върху дружествени дялове, ценни книжа и акции, и т.н.) или други вземания (банкови сметки, наеми и т.н.);

съдебна възбрана върху недвижима собственост, търговски капитал, дружествени дялове или ценни книжа (вписване на временна ипотека, запор върху акции или ценни книжа).

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Временни мерки: съдът трябва да бъде сезиран по съдебен път (с искова молба от съдебен изпълнител — *huissier de justice*). За това се завежда спешно състезателно производство. При определени условия въз основа на искова молба могат да бъдат разпоредени временни мерки без предварителни състезателни прения.

Обезпечителни мерки: по принцип е необходимо предварителното разрешение на съда. Ищецът обаче е освободен от изискването за получаване на такова разрешение, ако разполага с изпълнителен лист или със съдебно решение, което все още няма изпълнителна сила. Същото важи и в случай на неизпълнение на задължение за плащане на приета менителница, запис на заповед, чек или при неплащане на наем за недвижим имот (при наличие на писмен договор).

По отношение на временните мерки определянето на компетентния съд зависи от естеството на иска. Обща компетентност в тази област има председателят на съда (*Tribunal judiciaire*). Въпреки това районният съд (*Tribunal de proximité*) и председателите на търговския съд (*Tribunal de commerce*), на комисията по трудовоправни спорове (*Conseil des prud'hommes*) и на съда по дела за земеделска аренда (*Tribunal paritaire des baux ruraux*) също могат да се произнасят по временни мерки в рамките на своята компетентност.

В случай на обезпечителни мерки компетентен е съдията, председателстващ съда по мястото на принудителното изпълнение, или председателят на търговския съд, когато целта на исковата молба, подадена преди съдебното производство, е да се обезпечи вземане в компетентността на търговския съд.

Компетентният съд е съдът по местожителство на длъжника, когато то се намира във Франция. В противен случай компетентен е съдът по мястото на принудителното изпълнение.

По принцип ищецът задължително трябва да бъде представяван от адвокат пред съдията, който разглежда исковата молба за временни мерки, и пред съдията, отговорен за принудителното изпълнение, освен при определени молби, по-специално с нисък материален интерес под 10 000 EUR. Обезпечителните запори трябва да се изпълняват от съдебен изпълнител. Това не е необходимо за вписването на съдебни възбрани. Предвид правната сложност на вписването на възбрана обаче ищите винаги използват услугите на правни специалисти.

Разходите за обезпечителните мерки в крайна сметка се поемат от длъжника, въпреки че може да се наложи ищецът да ги заплати предварително. Разходите за принудително изпълнение са фиксирани в тарифа, в която се определя възнаграждението на съдебните изпълнители за всеки изпълнителен акт и за всяка обезпечителна мярка.

В съответствие с Указ № 96-1080 от 12 декември 1996 г. тарифата за възнаграждението на съдебните изпълнители включва фиксирана сума, изразена кумулативно или алтернативно, в зависимост от случая, като фиксирана или пропорционална такса, както и административна такса, когато е уместно.

Що се отнася до обезпечителните мерки, пропорционалните такси за събиране на вземане, изчислени въз основа на възстановените суми, са дължими само ако съдебният изпълнител получи мандат за събиране на дължимите суми. Освен това в приложената към посочения указ тарифа на таксите не е предвидена възможността за свободно договаряне на допълнително заплащане, освен в случаите на обезпечителен запор върху права върху дружествени дялове и ценни книжа и акции.

2.2 Основни условия

Съдът не изпълнява обезпечителни мерки, той само ги допуска. Мерките се изпълняват от съдебния изпълнител по искане на бенефициера на решението за допускане.

Ако е необходимо предварително съдебно разрешение, искът трябва да бъде „обоснован по принцип“.

По отношение на обезпечителните мерки няма изрично изискване за наложителност.

Ищецът трябва да докаже съществуването на „обстоятелства, които могат да застрашат събирането на вземането“ (например недобросъвестност на длъжника, който укрива своето имущество, наличие на няколко кредитори и т.н.).

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Цялото имущество на длъжника, което не е обявено по закон за несеквестируемо (например имущество, необходимо за ежедневиия живот на длъжника или за упражняването на професионалната му дейност), подлежи на обезпечителен заповор. Това се отнася и за вземанията; трудовите възнаграждения обаче не могат да бъдат предмет на обезпечителни мерки (въпреки че могат да бъдат заповорирани въз основа на съдебно решение или на изпълнителен лист в съответствие с процедурата за налагане на заповор върху възнагражденията).

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Имуществото, което е предмет на обезпечителен заповор, не подлежи на разпоредителни действия. То остава собственост на длъжника, който продължава да носи отговорност за него, но не може да се разпорежда с него. Недобросъвестното разпореждане със заповорирано имущество от страна на длъжника е престъпление, наказуемо с глоба и лишаване от свобода.

Заповорираните парични средства се съхраняват в доверителна сметка.

Имуществото, което е предмет на съдебна възбрана, може да бъде продадено от длъжника, но ищецът има право да бъде уведомен и да възстанови вземането си от продажната цена на имуществото.

Имуществото, което е предмет на обезпечителен заповор, се дава за пазене на длъжника, който става негов „пазач“. Заповорът не може да бъде противопоставен на трети лица. За разлика от това съдебните възбрани, които подлежат на оповестяване (в търговски или имотен регистър), са противопоставими на всички страни.

Банка (и всеки длъжник трето лице), която получава искане за налагане на заповор на клиент, е длъжна незабавно да оповести на съдебния изпълнител всички свои задължения към длъжника (т.е. всички сметки на името на длъжника, както и сумите по тях). Ако банката не предостави тази информация без основателна причина, тя може да бъде осъдена да плати задължението вместо длъжника.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

За изпълнение на обезпечителната мярка трябва да бъдат предприети действия в срок от три месеца от издаването на съдебното определение. В противен случай действието на определението се прекратява.

Ако ищецът все още не е започнал производство по признаване на вземането си, той трябва да направи това в рамките на месеца, в който се взима мярката. В противен случай действието на мярката се прекратява.

Обезпечителната мярка трябва да бъде съобщена на длъжника най-късно в срок от осем дни. Длъжникът има право да обжалва мярката или определението пред съда по изпълнителното производство. Освен това съдът може да определи предварително дата за изслушване, на която страните ще бъдат призовани да обсъдят мярката. По принцип обжалване от страна на длъжника е допустимо до превръщането на обезпечителния заповор в изпълнителен, след като ищецът е получил решение на съда във връзка с вземането си.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Длъжникът може да обжалва определението заедно със самата мярка.

Жалбата срещу определението се разглежда от съда по изпълнителното производство, който е компетентен да допусне обезпечителните мерки. Неговите решения подлежат на обжалване пред въззивния съд.

Ако длъжникът узнае за допускането на мярката едновременно със самата мярка, правилата за обжалване на определението са същите като тези за обжалване на мярката: то е допустимо до превръщането на обезпечителната мярка в изпълнителна.

Обжалването не спира действието на обезпечителната мярка, която подлежи на изпълнение, докато съдията не разпреди нейната отмяна или не констатира нейната невалидност.

Определението за временни мерки може да бъде обжалвано чрез въззивен иск, ако мерките са наложени в резултат на състезателно производство, или чрез молба за оттеглянето им, ако са наложени в резултат на несъстезателно производство.

Връзки по темата

[Уебсайтът Legifrance](#)

[Уебсайтът на Министерството на правосъдието \(Ministère de la Justice\)](#)

[Уебсайтът на Националната камара на съдебните изпълнители \(Chambre Nationale des Huissiers de Justice\)](#)

Последна актуализация: 04/04/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.